



Za Adrijo . . .

Povest iz uskoško-benečanskih bojev. Spisala Lea Fatur.

(Dalje.)

XXVIII.

Venec pisanih lučic na marmornem čelu, v srebrnem plašču iz luninega svita, kako si lepa, Venecija, pesniški sen! Kako buči veseli narod po Piazzetti in Rivi, kako šumi veselje z ovenčanih gondol in altan! Regata. Divno veselje za Benečana. Zastavice na gondolah frlijo, črne oči žare, zveni sladek smeh, poje kitara, mandolina, hiti pesem do redkih srebrnih oblakov, hiti do veličastne kampanilove glave. Iz gondol, iz oken palač, z balkonov in bregov doni navdušen klic: „Slava dožu, dožinji, signoriji!“ Regata. Po regati veselica za ljudstvo na Markovem trgu, za plemstvo ples v doganih. Regata. Pozabljena je vojna s Španijo, pozabljena navzkrižja z Avstrijo, doklade, pritisk. Benečan vidi z lepote željno dušo samo divno sliko razsvetljenega morja. Vidi, kako tekmujejo zvezde v višini s plameni v nižini, vidi žareče vrhove kampanilov, ovenčane kupole cerkva, vidi svoj dom kot živo pesem moči in slave, slave, ki kljubuje vekom. In vseh oči se obračajo na pred-

stavitelja te slave in moči. Pred dogano se ziblje zlati bucentaver. Ob jadrnih in jamborih so nanizani veliki lampijoni. Grški ogenj razsvetljuje krov velike ladje, razsvetljuje gondole, ki so se zbrale krog nje, čakajoč doževega znamenja. V dragoceni obleki, škrlatni plašč na rami, stoji Erizzo med senatorji in prokuratorji, med mladimi plemiči in poslaniki tujih vlad. Tu je oblastni poslanik španskega Filipa, dostojanstveni nuncij papežev, resni turški paša, francoski marki, prevzetni Avstrijci. Tu so provedurji in plemiči iz Pulja, Rovinja, Poreča in otokov; vsi so prihiteli na regato. Prihiteli morda samo zato, da vidijo lepo dožinjo, da ulove eno samo besedo, en pogled. Vse sili k njej, ki sedi pod zlatim baldahinom, v krasni obleki iz ljubičaste kadife, svetel venec, dragoceno rižo na glavi, škrlatni plašč na rami. Okrog nje lepe mlade dvorjanke, ob njej plavolasi dečki. Za njo, na krmilu, trabanti, stafieri, trobentači.

Obleka, vrat, nežna ušesa in roke dožinje, njena pahljača, pas, vse se sveti draguljev. A bolj od draguljev se sveti dožinjina črna zenica. Tako vlažno